

РЕШЕНИЕ

№ 40

гр. , 10.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПИРДОП, ТРЕТИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Д.И.П.

при участието на секретаря Г.И.Г.

като разгледа докладваното от Д.И.П. Административно наказателно дело № 20221860200290 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. ЗАНН.

Образувано е по жалба на Х. П. К. от гр.Пловдив, с ЕГН:***** против Електронен фиш /ЕФ/ серия К № ....., с който ѝ е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 100 лв. за нарушение по чл. 21, ал.2 вр. ал.1 ЗДвП.

Жалбата е подадена първоначално до РС-Ихтиман, който е прекратил образуваното пред него а.н.д. №528/2022г. поради липса на компетентност и го е изпратил на РС-Пирдоп по компетентност, тъй като нарушението е извършено в неговия съдебен район.

С жалбата, подадена чрез пълномощника адв.С. П. от АК-Пловдив, се оспорва електронният фиш като незаконосъобразен и неправилен. Сочи се, че при издаване на електронния фиш не са спазени императивните разпоредби на чл.189, ал.4 и сл. ЗДвП, което води до порочност на така издадения акт. В случая, съобразно констатациите в обстоятелствената част на ЕФ, скоростта била измерена и деянието било установено и заснето с автоматизирано техническо средство, представляващо мобилна система за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение. Твърди се, че при мобилните системи е задължително присъствието на контролен орган и заснетите и установени с такива системи нарушения не могат да се отнесат към тези, за които чл.189, ал.4 ЗДвП предвижда издаването на електронен фиш. Според жалбоподателя общоизвестно било, че на посоченото място- ПП I-6 км 179+158 до бензиностанция „Петрол“ няма монтирано устройство за видеозаснемане, нито е обозначено със знак, че има видеоконтрол. На следващо място, спорен бил въпросът дали уредът, с който е отчетено нарушението, е одобрен тип и е вписан в регистъра за одобрените за използване типове средства за

измерване на скоростта, както и дали уредът е бил годен за употреба към момента на отчитане на скоростта. С оглед на изложеното се иска от съда да отмени обжалвания електронен фиш.

При разглеждане на делото жалбоподателката Х. П. К. не се явява и не се представлява, но от страна на процесуалния ѝ представител адв.С. П. от АК-Пловдив е депозирано писмено становище по съществото на делото, с което моли съда да постанови решение, с което да отмени електронен фиш серия К №....., издаден от ОДМВР-..... като незаконосъобразен. Иска съдът да вземе предвид, освен изложените в жалбата съображения, също и допълнително наведени такива. Сочи се, че електронният фиш е издаден в нарушение на материалния закон. Видно било от извлечението от АИС АНД за съставяне на електронния фиш, че същият е издаден на 21.06.2022г., а нарушението е извършено на 10.02.2022г., т.е. извън срока по чл.34 ЗАНН. Сочи се, че електронният фиш, като „електронно изявление“ не е акт на правен субект, а на машина, техническо средство и др. подобни, като за първи път българското законодателство делегира правомощия на технически средства да изпълняват функциите на административнонаказващ орган. Именно защото електронният фиш бил продукт изцяло на „изкуствен интелект“ за издаването му не бил предвиден срок. Липсата на дата на издаване на електронния фиш било допълнителен аргумент, че електронният фиш се издава веднага след установяване на административното нарушение, т.е. след обработване на данните от системата, което предполага кратко технологично време. Адвокат П. счита, че при евентуален „срив“ в системата и забавяне на издаването на електронния фиш, следвало да се пристъпи към съставяне на акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ и издаване на наказателно постановление /НП/ при съблюдаване сроковете по чл.34 ЗАНН. Неиздаването на електронния фиш веднага след установяване на нарушението пълномощникът счита, че е съществено процесуално нарушение, защото правната същност на електронния фиш е незабавно наказване на виновното лице, за което се цитира съдебна практика. Сочи се още, че използваното техническо средство- Sitraffic ERS 400, видно от удостоверението за одобрен тип средство за измерване, е със срок на валидност до 06.10.2019г., поради което същото към датата на нарушението е с изтекъл срок на валидност, а използваното техническо средство се явява негодно. Освен отмяна на електронния фиш, се иска и присъждането на разноски на жалбоподателя.

ОДМВР-..... и РП-Елин Пелин, ТО-Пирдоп, редовно и своевременно призовани, не изпращат свои представители по делото. Въззиваемата страна- ОДМВР ..... ангажира становище в писмена защита, подадена чрез юрк.Поля Иванова. В нея е заявено, че жалбата е изцяло неоснователна и недоказана и се иска същата да бъде отхвърлена и съдът да постанови решение, с което да потвърди оспорения ЕФ като правилен и законосъобразен. Иска се присъждане на юрисконсултско възнаграждение в минимален размер. Прави се възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на другата страна.

Съдът, след като подложи на преценка събраните по делото доказателства, намира

за установено от **фактическа страна** следното:

На 10.02.2022 г. в 13:52 часа, по ПП I-6, в района на с. Мирково, 179+158 км., с посока към гр. ...., при въведено с пътен знак B2 6 ограничение от 60 км/ч извън населено място, се е движил товарен автомобил „.....“ с рег. № ..... Собственик на автомобила е Х. П. К.. Установено и заснето било със стационарно автоматизирано техническо средство с идентификационен № ..... и инвентарен №1..... че автомобилът се движи със скорост от 89 км/ч. За установеното и заснето превишение на разрешената скорост е издаден процесният електронен фиш, с който на жалбоподателя Х. П. К. е наложена глоба в размер на 100.00 лева.

Гореизложената фактическа обстановка се установява по безспорен начин от събраните по делото доказателства: електронен фиш серия К №..... и снимков материал към него; справка за МПС от база данни на КАТ; протокол №130-СГ-ИСИС/17.12.2021г. от проверка на стационарна видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения, писмо от БИМ; удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 09.10.4823/06.10.2009 г. и извадка от Регистъра на одобрените средства за измерване за допълнение на удостоверението; протокол от 16.11.2012 г. за монтиране и тестване на стационарна система „SI TRAFFIC ERS 400“; 2бр. заповеди относно образец на електронен фиш от 2016г.; извадка от АИС АНД на МБР; писмо изх. №11-00-835/16.12.22г. от Областно пътно управление .....; Методически указания на МБР за работа със дигитални стационарни радарни установки Sitraffic Lynx speed- ERS 400 и методически указания за реда за обработка, съставяне и отчет на електронни фишове за нарушения, установени с автоматизирани технически средства.

С ангажираните по делото доказателства се установи, че на жалбоподателката е издаден електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, въз основа на фотоснимка от система за видео-наблюдение с автоматизирано техническо средство, без дата на издаване на фиша, със серия на фиша К № ..... и с посочен издател – ОДМБР ..... Във фиша е отразено, че на 10.02.2022г. в 13.52 ч. в обл. .... по ПП-I6 Мирково, км 179+158, до бензиностанция „Петрол“, с АТСС „Sitraffic ERS 400“ насочено към гр. ...., при максимално допустима скорост от 60 км/ч., въведена с пътен знак B26 и отчетен толеранс от 3 процента, с МПС – „ДАЧИЯ ДОКЕВ“ вид: Товарен автомобил, рег. № ..... е извършено нарушение за скорост, констатирано и заснето с автоматизирано техническо средство № 10BA1B9A01080018, като при разрешена скорост от 60 км/час, за автомобила е установена такава от 89 км/час и превишение на скоростта от 29 км/час. Във фиша е посочено също, че собственик, на когото е регистрирано МПС/ползвател е Х. П. К., която е визирана и като извършител на описаното деяние, квалифицирано като административно нарушение по чл. 21, ал.2 във вр. чл.21, ал.1 ЗДвП. За това нарушение, на основание чл. 189, ал.4 вр. с чл.182, ал.2 т.3 ЗДвП на жалбоподателката е наложена санкция „Глоба“ в размер на 100.00лв. Към електронния фиш е представена разпечатка на фотоснимка, в която са посочени същите данни за дата на нарушението, извършено с визирания във фиша автомобил с рег. № ....., местонарушението /ПП I-6, б-я Мирково/, данни за

настроеното ограничение /60 км/ч/, данни за констатираната скорост и превишение на скоростта с 3 км/ч повече от скоростта, описана във фиша. В разпечатката-фотоснимка е посочено, че измерената скорост за автомобила е 92 км/час. На самата разпечатка-фотоснимка действително е заснет товарен автомобил Дачия, чийто номер се вижда, че е същият, както е описан в електронния фиш- рег. № ..... Посочени са на разпечатката от снимката и I D на устройството, с което е заснето нарушението- ..... и акт. № на устройството- 1.....

Подробни данни за МПС-то, с което се сочи да е извършено нарушението /технически параметри, идентификационни данни и собственост/ пък са описани в справка от КАТ за МПС, от където е видно, че като собственик на заснетия в нарушение автомобил с рег. № .....е регистрирана Х. П. К..

Според протокол от 16.11.2012 г. на комисия към МВР, на същата дата, на ГП I-6, 179км+158м, бензиностанция Мирково, е монтирана и тествана стационарна система „SI TRAFFIC ERS 400“, т.е. техническото средство е стационарно такова. В протокола е посочено, че мястото е сигнализирано с пътен знак В26 с ограничение на максимално разрешената скорост в двете посоки 60 км/ч и табела Т2, застъпваща зоната на действие на знака-1000 м. Протоколът е придружен от снимки на пътния знак.

Относно утвърждаването на използваното техническо средство за отчитане на скорост на автомобил- стационарен радар за регистрация на пътни нарушения „SITRAFFIC ERS 400“, по делото е приложено Удостоверение № 09.10.4823 с дата на валидност на сертификата за техническото средство до 06.10.2019 г. и дата на издаването и одобрението му - 06.10.2009 г. Видно от извадка от Регистъра на одобрените средства за измерване към БИМ, на 30.09.2019г. е издадено допълнение № 09.10.4823 към удостоверение за одобрен тип № 09.10.4823 за удължаване срока на валидност до 30.09.2029г.

Според приложения протокол от Главна дирекция „Мерки и измервателни уреди“ към БИМ от дата 17.12.2021 г. за проверка на стационарна видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения, тип „SITRAFFIC ERS 400“, монтирана при с.Мирково, системата съответства на одобрения тип. Този протокол е представен два пъти- идентичен като резултати от самата проверка, но отразяващ номера на устройството различно- веднъж идент. № 1.....и втори път- идент. № 1066DEA40108000С. На гърба на протокола пък е посочен ID номер ..... Представено е и писмо вх. №20-00-51-1/27.06.2022г., като в отговор на запитване, председателят на БИМ е удостоверил, че на стационарна видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения „Sitraffice ERS 400“, с идент. № 1.....е извършена проверка през месец декември 2021г., за което е издаден протокол за проверка № 130-СГ-ИСИС/17.12.2021г., като периодичността на проверката е една година.

Проверката, извършена на 17.12.2021г., която е отбелязано, че е „последваща, след ремонт“ е установила, че техническото средство за видеоконтрол съответства на метрологичните изисквания. В протокола е посочено, че грешката, която дава техническото средство е +/- 3 км до 100 км/ч и +/- 3 км над 100 км/ч. Посочено е още, че обхвата на

измерване на скоростта на техническото средство е от 10 км/ч до 250 км/ч, а работната температура от -25 до +65 градуса по Целзий.

Като доказателство по делото е изискана от Областно пътно управление /ОПУ/- ..... схема за организация на движението в района на ГП-І6, при с.Мирково от 178+000 до 180+000 км. От Областно пътно управление – ..... са представили писмо, в което е посочено, че информират съда в отговор на запитването му, че на път І-6 .....-Бургас, с.Мирково, бензиностанция „Мирково“, в посока от гр.Пирдоп към гр..... към 10.02.2022г. е имало поставени знаци на км 179+560 в ляво, както следва: пътен знак В26 „Забранено е движението със скорост по-висока от указаната“, в случая 60 км/ч и пътен знак Т2 „Дължина на действие на пътен знак В26“, в случая 1000 м.

По делото са приложени заповеди от 2016г. за утвърждаване на образци на ел. фишове за налагане на глоба за нарушение, установено с АТС по ЗДвП. Приложените заповеди са Заповед №8121з-172/29.02.2016г. (за утвърждаване на образци) и Заповед № 8121з-931/30.08.2016г. (за изменение и допълнение на Заповед №8121з-172/29.02.2016г.) и образците също са приложени.

Според справките от АИС АНД, представени от ОДМВР-....., процесният електронен фиш серия К №..... е издаден на 21.06.2022г. и подписан и връчен на 25.09.2022г.

От приобщените Методически указания се установяват редът за работа с дигитални радарни системи „Sittraffic ERS 400“, с каквато е заснето процесното нарушение, както и редът за работа, съставяне и отчет на електроните фишове. Посочено е, че всички операции, настройки и обработки на системата се осъществяват съгласно предоставените от производителя инструкции. Посочено е, че до работа със системите се допускат само служители, преминали обучение от фирмата доставчик. Описана е процедура за обработка на нарушенията, стъпка по стъпка. Посочено е, че ежедневно списъкът с нарушения, който се предоставя за изготвяне на електронни фишове, се проверява от прекия ръководител на структурната единица, а в края на месеца се изготвя справка.

Други относими доказателства, които следва да бъдат обсъдени, ангажирани по делото.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира за установено от правна страна следното:

Жалбата е подадена от правоимащо лице, а именно: лицето, чиято административнонаказателна отговорност е ангажирана с процесния електронен фиш – Х. П. К. - собственик на автомобила.

Жалбата се приема, че е подадена в законоустановения в чл.189, ал.8 ЗДвП 14-дневен срок за обжалване на получен електронен фиш, доколкото самият наказващ орган е отразил в своята система /АИС АНД/ осъществено връчване на 25.09.2022г., а жалбата е подадена на 29.09.2022г. директно в съда. В този смисъл, съдът приема жалбата за допустима и своевременно подадена и счита, че следва да я разгледа.

По законосъобразността на процесния електронен фиш настоящият съдебен състав

намира следното:

В случая се установява, че вписан в масивите на МВР собственик на процесния автомобил е Х. П. К.. Чл.188 ЗДвП въвежда една своеобразна презумпция, че извършител на нарушението е собственикът или ползвателят на автомобила. Презумпцията размества доказателствената тежест, поради което АНО не следва да доказва кой е управлявал автомобила в процесните дата и час, а по силата на презумпцията се счита, че автомобилът е бил управляван от собственика. Тази презумпция е оборима и тежестта за оборването ѝ е на вписаното като собственик/ползвател лице, в случая – на санкционираната Х. К., която обаче нито твърди, че не тя, а друго лице е управлявало автомобила, нито е подала декларация по чл.189, ал.5 ЗДвП, нито представя доказателства да е предоставяла автомобила другиму.

Съдът приема, че електронният фиш е редовен от външна страна, като съдържа реквизитите, разписани императивно в разпоредбата на чл.189, ал.4 ЗДвП- данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката и начините за доброволното заплащане. Освен това, електронният фиш е издаден по утвърдения образец. Самият фиш представлява типизиран документ (електронно изявление за знание, което има удостоверителен характер), възпроизвеждащ установени неприсъствено факти (без възприемането им от човешки сетивен орган, а чрез технически способ от годно за това средство). Следва да се отбележи, че правилата за издаване на АУАН и НП, разписани в ЗАНН, в случаи като процесния, са дерогирани от специфичните изисквания на нормата на чл.189, ал.4 ЗДвП, която детерминира процесуалния ред за ангажиране на административноказателна отговорност и формалните изисквания към санкционния акт /вж. *Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014 г. на ВАС по т. д. № 1/2013 г.*/ При установяване на нарушението от съответното техническо средство, електронният фиш се издава в отсъствието на нарушителя. Описанието на нарушението в конкретния случай е възведено чрез посочване на относимите скорости - разрешената стойност на скоростта, установената стойност на скоростта и превишената стойност на скоростта, който начин на описване е напълно достатъчен, за да може соченото за нарушител лице да разбере за какво нарушение бива обвинено. Тук следва да се посочи, че липсва необходимостта от посочване на физическия издател на фиша, който единствено обработва записана информация, т.е. автоматизираността на процедурата, при която програма сама генерира фиша игнорира необходимостта длъжностно лице да се подписва като издател.

Чл.189, ал.4 ЗДвП не предвижда като реквизит „дата на съставяне“ на фиша, а единствено посочване датата на нарушението, което съдът намира за неправилен законодателен подход, тъй като датата на издаването му е важна, доколкото същата има значение за преценка спазването на сроковете по чл.34, ал.1 ЗАНН. Резонно е становището

на процесуалния представител на жалбоподателката, че вероятната причина за липса на реквизит „дата на издаване“ в електронния фиш е предвиждането същият да се издава в деня на установяване на нарушението, което обаче не се прави в практиката, а няма и разпоредба в закона, от която да се изведе такова задължение на наказващия орган.

Съдът намира, че рефлектира в правната сфера на лицето и затруднява правото му на защита смесването в електронния фиш на двете алинеи на чл.21 ЗДвП, като разпоредби, въвеждащи ограничения в допустимите скорости на движение, но от различно естество, а в случая двете са привързани. С ал.1 на чл.21 ЗДвП се въвежда обща рамка, нормираща допустимата максимална скорост на движение на МПС „във“ и „извън“ населено място, а ал.2 на същата разпоредба предвижда, че когато трябва да се излезе от тази рамка, допустимата максимална скорост се сигнализира с пътен знак В26, какъвто е процесният случай. Касае се за различни хипотези, между които не следва да се прави привръзка.

Пропуснато е в електронния фиш /и в самия образец/ да се посочат сроковете за подаване на възражения пред директора на съответната структура на МВР и обжалване на фиша пред компетентния съд- чл.189, ал.6 и ал.9 ЗДвП, което е удобен пропуск и също представлява процесуално нарушение, което затруднява правото на защита на наказаното лице.

Има съответствие между данните, обективирани в електронния фиш и тези, обективирани на снимката от заснетото нарушение. Мястото на нарушението и времето на извършването му съвпадат. По делото фигурира и протокол за монтиране на системата за видеоконтрол, който съдържа пълни данни за мястото, където тя е монтирана. Видно е, че е отчетен и толерансът относно скоростта на движение. Това е гаранция за защита правата на лицето, доколкото устройствата за видеоконтрол на движението засичат скорост с грешка до +/- 3 км/ч, поради което толерансът в полза на лицето-нарушител игнорира възможността при евентуална грешка на системата, на лицето да се вмени по-голяма скорост на движение и да му се наложи по-високо наказание.

Установи се, че техническото средство, с което е заснето нарушението – АТСС „Sitraffic ERS 400“ е вписано в Регистъра за одобрените типове средства за измерване към БИМ, а удостоверението за одобряването е с удължен срок 30.09.2029г. /което може да се установи и от справка в публичния регистър на одобрените типове средства за измерване към БИМ/, т.е. към 10.02.2022г. техническото средство, с което е заснето нарушението, е отговаряло на одобрения тип. Следователно средството може да бъде използвано за измерване на скоростта, като единственото условие е да е преминало метрологична проверка. В случая има представени доказателства за премината метрологична проверка на 17.12.2021г., извършена от Лаборатория, оправомощена от Българския институт по метрология да извършва такива проверки, т.е. следва да се счете, че средството за измерване отговаря на одобрения тип и е било технически изправно, поради което не възниква съмнение за правилното отчитане на скоростта, каквото съмнение е изразено в жалбата.

От събраните доказателства се установява, че системата е стационарна, както и че

същата е номерирана с няколко различни номера, но несъмнено именно тя е преминала проверка за технологична годност.

Фактът, че системата, с която е установено нарушението, е стационарна, лишава от основателност доводите в жалбата, касаещи мобилните такива и разсъждения в жалбата, свързани с мобилните системи за установяване на скорост, съдът не следва да обсъжда. Стационарната системата, веднъж поставена, е настроена според Инструкцията за експлоатация и функционира в отсъствие на контролен орган. Събрани са и доказателства /протокол от 16.11.2012г. за монтиране и тестване/, че стационарната система е монтирана именно на мястото, посочено в електронния фиш /ПП I-6, 179км+158м- Бензиностанция „Мирково“/, поради което твърдението, че било общоизвестно, че на това място няма поставена такава система, е произволно и невярно.

Напълно основателно е обаче твърдението на процесуалния представител на жалбоподателката за допуснато нарушение на чл.34 ЗАНН. Според Тълкувателно постановление № 1 от 27.02.2015 г. по тълк. д. № 1/2014 г. ОСНК на ВКС и ОСС на Втора колегия на Върховния административен съд, докладвано от съдиите Лозан Панов и Румен Петров, в административнонаказателното производство се прилагат два вида погасителни основания- по чл.34 ЗАНН и по чл.82 НК. Разпоредбите на чл.82 НК и чл.82 ЗАНН са неприложими в случая, тъй като те касаят изпълнителската давност, която в настоящия случай все още не е започнала да тече, тъй като електронният фиш не е влязъл в сила. Поради това следва да се обсъди евентуалното изтичане на преследвателската давност. В административнонаказателните производства, каквото е и настоящото, намира приложение чл.34 ЗАНН, но ал.1 на разпоредбата, където се съдържат описани давностни срокове, за които съдът следи служебно – 3 месеца от откриване на нарушителя и 1 година от извършване на нарушението, след изтичането на които се погасява възможността за осъществяване на наказателно преследване. Ал.3 на чл.34 ЗАНН се явява неприложима в случая, доколкото производството по издаване на електронни фишове е опростено и специфично производство, при което електронният фиш се приравнява по правното си действие едновременно на АУАН и на НП /вж. мотивна част на *Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014 г. на ВАС по т. д. № 1/2013 г., докладчик съдията Лозан Панов*/, т.е. няма как да има изтичане на 6-месечен срок между издаване на АУАН и НП. Законът третира еднакво наказателното постановление и електронния фиш. Това се извежда по аргумент от разпоредбата на чл. 189, ал. 11 ЗДвП). В практиката си Конституционният съд също поддържа това становище (Решение № 1 от 2012 г. по к. д. № 10/2011 г.). В този смисъл, не би следвало да се изключи приложението на чл.34, ал.1 ЗАНН в процедурата по издаване на електронните фишове. Този съдебен състав споделя разбирането, че нормата на чл.34, ал.1 ЗАНН, която регламентира давностни срокове, следва да се прилага еднакво за всички лица. Противното би означавало, да се даде неограничено правомощие на АНО за времево издаване на електронните фишове, в което няма правна логика. В този смисъл, не може нарушителите, санкционирани с електронен фиш, да бъдат третирани различно спрямо нарушителите, които са санкционирани с наказателно постановление. Проблемът за

приложението на чл. 34 ЗАНН не произтича от разбирането, че той не се отнася за електронните фишове, а произтича от отсъствието на дата на издаване на електронния фиш в одобрения от министъра на вътрешните работи образец. Процесният електронен фиш е съставен изцяло по този образец, както и всеки друг електронен фиш. В тях няма дата, на която те са съставени. Единствената дата, която се съдържа е датата на нарушението. За да се прецени дали са изтекли давностни срокове, е задължително да бъде установена датата на издаване на електронния фиш, като в случая от справка от „АИС АНД“ се вижда, че датата на издаване е 21.06.2022г., при извършено на 10.01.2022г. нарушение. В този смисъл, 1-годишният давностен срок от извършване на нарушението не е изтекъл. Според съда обаче е изтекъл 3-месечният давностен срок от откриване на нарушителя, доколкото наказващият орган не е представил доказателства, че е узнал кой е нарушителят на дата, различна от датата на заснемане на нарушението. Макар да е възможно към тази дата да не е била извършена проверка за собственика/ползвателя на МПС-то, заснето да се движи с превишена скорост, регистрационният номер е установен и единствено липсата на активно поведение у АНО е причината за неиздаване на електронния фиш в следващите 3 месеца. Съдът счита, че към 21.06.2022г. 3-месечният давностен срок е вече изтекъл и не е следвало фишът да се издава, тъй като издаването му след изтичане на давностния срок противоречи на императивна правна норма. С изтичането на давностния срок контролният орган – ОДМВР-..... /част от държавната структура/ е загубил възможността да реализира наказване на извършителя на нарушението. Издаването на електронния фиш извън законоустановения давностен срок е абсолютно основание за отмяната му /така напр. *Решение от 27.01.2020г. по КАНД №475 по описа за 2019г. на Старозагорски административен съд*/. Бездействието на компетентните органи да установят собственика на автомобила, с който е извършено нарушение на правилата за скорост, в тримесечния срок от извършване – заснемане на нарушението до съставянето на електронния фиш, има за последица отпадане на отговорността за него. Обратното е само при подадена декларация по чл.189, ал.5 ЗДвП, в който случай тримесечният срок следва да се отчита от подаването ѝ с индивидуализиращите данни за водача на МПС, при чието управление е заснето нарушението на правилата за движение. Изтичането на тримесечния срок по чл.34, ал.1 ЗАНН отрича създаването на административнонаказателно правоотношение за нарушението, респ. за налагане на наказание, и е основание за отмяна на издадения електронен /така *Решение по а.н.д. №159/2020г. на Административен съд-Благоевград*/. Не случайно в Методиките за издаване на електронни фишове, които се използват от МВР, е предвиден ежедневен и ежемесечен контрол относно установените нарушения- за да няма неоснователно забавяне в издаването на електронните фишове, въпреки което структурата на МВР, издала процесния електронен фиш, не е упражнила изискуемия контрол, което е довело до изтичане на срок по-дълъг от 3 месеца от установяване на нарушението до издаване на електронния фиш и санкцията за това е отмяната му.

С оглед на горното, независимо че нарушението е заснето с годно автоматизирано техническо средство/система и е правилно квалифицирано, обжалваният електронен фиш подлежи на отмяна като незаконосъобразно издаден поради изтичане на приложимия

давностен срок.

Съобразно чл.63д, ал.1 ЗАНН в съдебни производства страните имат право на присъждане на разноси по реда на АПК. В случая страната, за която решението е благоприятно, е поискала присъждане на разноси за заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 300 лв., за заплащането на което са представени доказателства и което съответства на минималното възнаграждение по чл.8, ал.1 вр. чл.7, ал.2, т.1 от Наредба №1 от 09.07.2004г. за минималния размер на адвокатските възнаграждения относно административни дела, поради което съдът следва да уважи направеното искане за присъждане на разноси и да счете, че същото не е прекомерно.

Поради гореизложеното и на основание чл.189, ал.14 ЗДвП във вр. чл.63, ал.2, т.1 ЗАНН, РАЙОНЕН СЪД-ПИРДОП

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство, серия К № ..... на ОДМВР ....., с който на Х. П. К., ЕГН: *****, за административно нарушение по чл.21, ал.2 вр. ал.1 ЗДвП, на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл.182, ал.2, т.3 ЗДвП, е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 100.00 лева, като НЕЗАКОНОСЪОБРАЗЕН.

ОСЪЖДА .....-....., БУЛСТАТ: ....., със седалище и адрес: гр....., бул. „.....“ №71 **ДА ЗАПЛАТИ** на Х. П. К., ЕГН: ***** **сумата от 300.00 лв. /триста лева/**, представляваща разноси по делото за заплатено адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му, пред АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – ..... ОБЛАСТ.

Съдия при Районен съд – Пирдоп: _____